

ПРИВЕЧЕРЬ.

Хладъ вечерникъ тихичко повѣва,
Коню грива леко той развѣва.

Дъхъ аромень на широко лѣе,
Златожълти класове люлѣе.

Цвѣтенцата крѣхки, миризливи
Низко скланятъ челца срамежливи.

Надъ жбчати връхъ на планината
Се усмихва царствено луната.

Шепнатъ тихо вѣйкитѣ зелени,
Буйно плискать ручей студени.

Чуруликатъ радостнитѣ птички,
Трепкатъ, блѣскаатъ ясниѣ звѣздички.

Люб. Бобевски.

